

Ændringer i aldersrenteudgiften og i antallet af aldersrentemodtagere som følge af de foreslåede ændringer i folkeforsikringsloven.

Som følge af de foreslåede lempelser i fradragsreglerne kan der forventes at ville komme en ekstraordinær tilgang af aldersrentemodtagere, mens der samtidig (fra 1959—60) ved forhøjelsen af tilgangsalderen gradvis vil blive tale om en væsentlig nedgang i antallet af rentemodtagere i alderen 65 og 66 år (enlige kvinder i alderen 60 og 61 år). Helt vil antallet af aldersrentemodtagere i disse aldersklasser dog ikke bortfalde, idet nogle igennem dispensationsbestemmelsen i folkeforsikringslovens § 1, stk. 3, på grund af svigtende helbred vil få tildelt rente. Hertil kommer dels, at nogle af de personer, der tidligere kunne få aldersrente, må antages at ville være i trang, således at de vil få hjælp efter forsorgsloven, dels at de invaliderentemodtagere, der tidligere ved 65 års alderen kunne overgå til aldersrente, i fremtiden vil få invaliderente lige så meget længere, som aldersgrænsen forhøjes.

Af de nævnte grunde samt endvidere som følge af, at fradragsreglernes lempelse vil bevirke en forhøjelse i den udbetalte

aldersrente i tilfælde, hvor der hidtil er sket nedsættelse af denne, må der forventes en ændring i aldersrenteudgifternes størrelse efter gennemførelsen af lovforslaget.

Mens nedsættelsen i aldersrenteudgifterne som følge af aldersgrænsens forhøjelse vil give en mindreudgift, der i 1959—60 og 1960—61 vil andrage under 10 mill. kr. årligt og derefter gradvis stige til ca. 50 mill. kr. årligt i 1963—64, skønnes merudgiften ved ændringerne i fradragsreglerne i ordningens senere år at ville medføre en merudgift på omkring 40 mill. kr. I det første år (1957—58) er den nævnte merudgift dog kun beregnet til ca. 20 mill. kr., i det andet år (1958—59) ca. 25 mill. kr. o. s. v., indtil udgiftsforhøjelsen i det femte år (1961—62) udgør fornævnte ca. 40 mill. kr.

Under hensyntagen til det foran anførte kan antallet af aldersrentemodtagere og aldersrenteudgiften samt udgiften til personer, der forbliver invaliderentemodtagere længere end nu, og til ekstratilgang til kommunehjælp for stat og kommuner antages i perioden 1957-58—1966-67 at ville ændre sig således:

Antal aldersrentemodtagere og aldersrenteudgifter m. v. efter lovforslagets gennemførelse.

	Antal aldersrente- modtagere		Aldersrente- udgiften	Merudgiften til invalide- rentemodtagere, der ikke er overgået til aldersrente + til ekstra tilgang til kommunehjælp
		1956—57....	760 mill. kr.	—
1. april 1957.....	302 000	1957—58....	805 — -	—
1. — 1958.....	318 000	1958—59....	837 — -	—
1. — 1959.....	335 000	1959—60....	862 — -	3 mill. kr.
1. — 1960.....	348 000	1960—61....	894 — -	3 — -
1. — 1961.....	366 000	1961—62....	921 — -	6 — -
1. — 1962.....	379 000	1962—63....	937 — -	9 — -
1. — 1963.....	383 000	1963—64....	952 — -	14 — -
1. — 1964.....	386 000	1964—65....	976 — -	14 — -
1. — 1965.....	397 000	1965—66....	1 006 — -	15 — -
1. — 1966.....	410 000	1966—67....	1 036 — -	15 — -

Det tilføjes, at de foretagne beregninger er behæftet med en betydelig usikkerhed dels som følge af, at skønnet over, hvor mange personer der efter aldersgrænsens forhøjelse vil få tildelt rente efter dispensa-

tionsbestemmelserne eller vil få hjælp efter forsorgsloven, hviler på et spinkelt grundlag, dels fordi beregningerne af merudgifterne ved en lempelse af fradragsreglerne kun kan baseres på meget usikre skøn.